

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

ERDAL KORKMAZ VE DİĞERLERİ BAŞVURUSU

Başvuru Numarası	: 2013/2653
Karar Tarihi	: 18/11/2015
Başkan	: Burhan ÜSTÜN
Üyeler	: Serruh KALELİ Nuri NECİPOĞLU Hasan Tahsin GÖKCAN Rıdvan GÜLEÇ
Raportör	: Hüseyin TURAN
Başvurucular	: 1. Erdal KORKMAZ 2. Mehmet PÜREMİŞ 3. Mehmet SARI 4. Nursel TANRIVERDİ 5. Ayşe TUNCER 6. Berivan DOĞAN 7. Nazife ONAY 8. Ömer AÇIK 9. Sinan EŞİYOK 10. Veli ZENGİN 11. Yalçın DÜZGÜN 12. Aynur BARKIN 13. Aşır EMİR 14. Erkan KARATAŞ 15. Selvi POLAT 16. Nurcan KISA
Vekilleri	: Av. Metin İRİZ Av. İlkay BAHÇETEPE

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, tutuklama kararının hukuki şartlarının oluşmadığı, tutuklama ve tutukluluğun devamına ilişkin kararların gerekçesiz olması nedeniyle etkili başvuru hakkının ihlal edildiği, tutukluluğun makul süreyi aştığı, dosyaya ilişkin gizlilik kararı bulunması nedeniyle etkin bir savunma yapılamadığı, tutukluluk incelemelerinin duruşmasız yapıldığı ve müdafî yardımından yararlandırılmama nedenleriyle kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru, 15/4/2013 tarihinde İstanbul Bölge İdare Mahkemesi vasıtasıyla yapılmıştır. Dilekçe ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde başvurunun Komisyona sunulmasına engel teşkil edecek bir eksikliğinin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. Birinci Bölüm İkinci Komisyonunca 29/1/2014 tarihinde, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

4. Yapılan inceleme neticesinde 2013/2654, 2013/5448, 2013/6884, 2013/7470, 2013/7471 ve 2013/8687 numaralı başvuruların konu bakımından aynı nitelikte olmaları nedeniyle 2013/2653 sayılı başvuru ile birleştirilmesine ve incelemenin bu dosya üzerinden yapılmasına karar verilmiştir.

5. Bölüm Başkanı tarafından 29/5/2014 tarihinde, başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına ve başvuru belgelerinin bir örneğinin görüş için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmesine karar verilmiştir.

6. Başvuru konusu olay ve olgular 29/5/2014 tarihinde Bakanlığa bildirilmiştir. Bakanlık, görüşünü 4/8/2014 tarihinde Anayasa Mahkemesine sunmuştur.

7. Bakanlık tarafından Anayasa Mahkemesine sunulan görüş başvuruculara 19/8/2014 tarihinde bildirilmiştir. Başvurucular, Bakanlık görüşüne karşı 1/10/2014 tarihinde beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

8. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

9. Başvurucular devlet memuru olup aynı zamanda Kamu Emekçileri Sendikasına (KESK) bağlı Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası (Eğitim-Sen) üyeleridir.

10. Başvurucularla ilgili olarak İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının (TMK 10. madde ile yetkili) 2011/2360 Soruşturma sayılı dosyası üzerinden “DHKP-C silahlı terör örgütüne üye olmak” suçu isnadıyla soruşturma başlatılmıştır.

11. İstanbul 1. No.lu (TMK 10. madde ile yetkili) Hâkimliğinin 18/2/2013 tarihli ve 2013/1239 Değişik İş sayılı kararıyla 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 153. maddesinin (2) numaralı fıkrası gereğince soruşturma dosyası hakkında gizlilik kararı verilmiştir.

12. Başvuruculardan Erdal Korkmaz, Aynur Barkın, Aşır Emir, Nurcan Kısa, Selvi Polat ve Erkan Karataş İstanbul 3. No.lu (TMK 10. madde ile yetkili) Hâkimliğinin 23/2/2013 tarihli ve 2013/22 sorgu sayılı kararıyla tutuklanmışlardır.

13. Mahkemenin tutuklama gerekçesi şu şekildedir:

“DHKP/C silahlı bir terör örgütü olarak kuruluşundan itibaren ülkemizde çok sayıda eylem gerçekleştirmiş, birçok sivil vatandaş, polis, adli ve idari yöneticilerin yaşamını yitirmesini, yaralanmasına sebebiyet vermiştir. Bu örgüt BM Güvenlik Konseyinin terörle mücadeleye ilişkin kararı çerçevesinde düzenlenmiş olan Avrupa Birliği Terör Örgütleri listesinde yer almaktadır. Örgüt 8 Ekim 1997 tarihinde ABD, 26 Ocak 1998 tarihinde Almanya, 29 Mart 2001 tarihinde İngiltere Birleşik Krallığı ve 2 Mayıs 2002 tarihinde Avrupa Birliğinin terör hareketleri listesine geçmiştir.

DHKP/C silahlı terör örgütüne yönelik yapılan operasyonlar kapsamında Hollanda makamlarınca yapılan aramalarda ele geçirilen bilgi ve belgeler Uluslararası adli yardım talebiyle ülkemize getirilmiştir. Bu belgelerin büyük kısmı 1999 ila 2003 yılları arasındaki tarihleri kapsamaktadır. (Hollanda Belgeleri). Yine 1999 yılında Belçika'da örgüte yönelik operasyon kapsamında yapılan aramalarda çeşitli dokümanlar ele geçirilmiş, bu belgeler de 2008 yılı sonlarında ülkemize getirilmiştir. (Belçika belgeleri).

Hollanda belgelerinde ismi geçen örgüt mensuplarından biri 01.02.2013 tarihinde Ankara'da Amerika Büyükelçiliğine yönelik canlı bomba saldırısını gerçekleştiren E. (A.) Ş. olup bu saldırı DHKP/C silahlı terör örgütünün internet sitesi olarak faaliyette bulunduğu birçok açıklaması ile anlaşılan www.halkinsesivt.com isimli internet sitesinde örgüt tarafından üstlenilmiştir.

Hollanda ve Belçika belgelerinde Devrimci Memur Hareketi (DMH) içerisinde faaliyet gösteren örgüt mensuplarına ait raporlar ve bilgiler ele geçirilmiştir. Bu belgeler içeriğinde DMH yapılanması ile DHKP/C örgüt yapılanması arasındaki bağ açıkça ortaya konulmuştur. Ayrıca çeşitli soruşturmalar kapsamında dinlenen tanık, gizli tanık ve şüpheli beyanları ve bu beyanlarla uyum arz eden fiziki takip tutanakları ve kamuoyuna mal olmuş olaylar örgüsü içeriğinden DMH yapılanması ile örgüt arasında organik, iç içe, çok yakın bağların bulunduğu dair kuvvetli emareler bulunmaktadır.

Bu kapsamda şüphelilerin DHKP/C silahlı terör örgütünün internet sitesi olarak faaliyette bulunduğu birçok açıklaması ile anlaşılan www.halkinsesi.tv internet sitesinde yönlendirme ve üstlenme şeklinde sahip çıkılan gösteri ve basın açıklamalarına periyodik şekilde dâhil olmaları, iletişimin tespiti ve fiziki takip tutanakları ile belirlenen DMH yöneticileri ile aralarındaki sıkı ilişki, anılan silahlı terör örgütü ile şüphelilerin bağına ilişkin kuvvetli şüphe olarak değerlendirilmiştir.

...Şüphelilerin üzerlerine atılı Silahlı Terör Örgütüne Üye Olma suçunu işlediklerine dair mevcut delil durumu, fiziki takip tutanakları, iletişimin tespiti tutanakları içeriklerine göre kuvvetli suç şüphesinin var olduğu, atılı suçların CMK.100/3 maddesi maddesinde yer alan suçlardan olduğu ve bu şekilde tutuklama sebeplerinin de var olduğunun kabul edildiği, atılı suçun mahiyeti gereği adli kontrol tedbirlerinin uygulanmasının yetersiz kalacağı, tutukluluk tedbirinin ölçülü olduğu anlaşılmakla TUTUKLANMALARINA [karar verilmiştir.]”

14. Başvurucular, söz konusu karara itiraz etmiş ancak itiraz, İstanbul 1. No.lu (TMK 10. madde ile yetkili) Hâkimliğinin 7/3/2013 tarihli ve 2013/173 Değişik İş sayılı kararıyla reddedilmiştir. Kararın gerekçesi şöyledir:

“Soruşturma aşamasında ele geçirilen deliller bir bütün olarak değerlendirildiğinde mevcut olan bu delillerin şüphelilerin üzerlerine atılı suçu işlediklerine dair kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren olguların bulunduğu kabulü için yeterli olduğu, suçun 5271 Sayılı CMK'nun 100/3 maddesinde sayılan katalog suçlardan olması nedeniyle var olduğu kabul edilen tutuklama nedenlerinde herhangi bir isabetsizlik bulunmadığı, işin önemi ve verilmesi beklenen ceza dikkate alındığında tutuklama tedbirinin ölçülü olduğu, şüpheliler hakkında adli kontrol tedbirlerinin uygulanmasının bu aşamada yetersiz kalacağı anlaşıldığından TMK10/3-c Maddesi ile yetkili 3 No'lu Hakimlik

tarafından verilen tutuklama kararı usul ve yasaya uygun bulunduğundan tutukluluk hallerinin devamına”

15. Başvuruculardan Mehmet Püremiş, Mehmet Sarı, Nursel Tanrıverdi, Ayşe Tuncer, Berivan Doğan, Nazife Onay, Ömer Açık, Sinan Eşiyok, Veli Zengin ve Yalçın Düzgün İstanbul 3. No.lu (TMK 10. madde ile yetkili) Hâkimliğinin 22/2/2013 tarihli ve 2013/20 sorgu sayılı kararıyla tutuklanmıştır.

16. Mahkemenin tutuklama gerekçesi şu şekildedir:

“DHKP/C silahlı bir terör örgütü olarak kuruluşundan itibaren ülkemizde çok sayıda eylem gerçekleştirmiş, birçok sivil vatandaş, polis, adli ve idari yöneticilerin yaşamını yitirmesini, yaralanmasına sebebiyet vermiştir. Bu örgüt BM Güvenlik Konseyinin terörle mücadeleye ilişkin kararı çerçevesinde düzenlenmiş olan Avrupa Birliği Terör Örgütleri listesinde yer almaktadır. Örgüt 8 Ekim 1997 tarihinde ABD, 26 Ocak 1998 tarihinde Almanya, 29 Mart 2001 tarihinde İngiltere Birleşik Krallığı ve 2 Mayıs 2002 tarihinde Avrupa Birliğinin terör hareketleri listesine geçmiştir.

DHKP/C silahlı terör örgütüne yönelik yapılan operasyonlar kapsamında Hollanda makamlarınca yapılan aramalarda ele geçirilen bilgi ve belgeler Uluslararası adli yardım talebiyle ülkemize getirilmiştir. Bu belgelerin büyük kısmı 1999 ila 2003 yılları arasındaki tarihleri kapsamaktadır. (Hollanda Belgeleri). Yine 1999 yılında Belçika’da örgüte yönelik operasyon kapsamında yapılan aramalarda çeşitli dokümanlar ele geçirilmiş, bu belgeler de 2008 yılı sonlarında ülkemize getirilmiştir. (Belçika belgeleri).

Hollanda belgelerinde ismi geçen örgüt mensuplarından biri 01.02.2013 tarihinde Ankara’da Amerika Büyükelçiliğine yönelik canlı bomba saldırısını gerçekleştiren E. (A.) Ş. olup bu saldırı DHKP/C silahlı terör örgütünün internet sitesi olarak faaliyette bulunduğu birçok açıklaması ile anlaşılan www.halknsesitv.com isimli internet sitesinde örgüt tarafından üstlenilmiştir.

Hollanda ve Belçika belgelerinde Devrimci Memur Hareketi (DMH) içerisinde faaliyet gösteren örgüt mensuplarına ait raporlar ve bilgiler ele geçirilmiştir. Bu belgeler içeriğinde DMH yapılanması ile DHKP/C örgüt yapılanması arasındaki bağ açıkça ortaya konulmuştur. Ayrıca çeşitli soruşturmalar kapsamında dinlenen tanık, gizli tanık ve şüpheli beyanları ve bu beyanlarla uyum arz eden fiziki takip tutanakları ve kamuoyuna mal olmuş olaylar örgüsü içeriğinden DMH yapılanması ile örgüt arasında organik, iç içe, çok yakın bağların bulunduğu dair kuvvetli emareler bulunmaktadır.

Bu kapsamda şüphelilerin DHKP/C silahlı terör örgütünün internet sitesi olarak faaliyette bulunduğu birçok açıklaması ile anlaşılan www.halknsesi.tv internet sitesinde yönlendirme ve üstlenme şeklinde sahip çıkılan gösteri ve basın açıklamalarına periyodik şekilde dâhil olmaları, iletişimin tespiti ve fiziki takip tutanakları ile belirlenen DMH yöneticileri ile aralarındaki sıkı ilişki, anılan silahlı terör örgütü ile şüphelilerin bağına ilişkin kuvvetli şüphe olarak değerlendirilmiştir.

Ayrıca; Ankara CMK 250 Madde ile yetkili Cumhuriyet Başsavcılığının 2010/926 sayılı soruşturma dosyası kapsamında Yürüyüş dergisi bürosunda 24.12.2010 tarihinde yapılan aramada ele geçirilen 1055 Numaralı CD içeriğinde ele geçirilen ve şifrelenmiş olduğu anlaşılan verilerin çözümlenmesi neticesinde

yukarıda anılan hususlara ilişkin birçok veri ele geçirilmiş olup, şüphelilerden büyük bir kısmının örgütün Memur Hareketi yapılanması içinde listelendirilmiş olduğu görülmüştür. (Şüpheliler Ayşe Tuncer, Berivan Doğan, Dursun Doğan, Ejder Erbulan, Ender Sevim, İbrahim Sönmez, Mehmet Püremiş, Mehmet Sarı, Nazmiye Kaya, Nursel Tanrıverdi, Ömer Açıık, Sinan Eşiyok, Şükran Duman, Ulaş Erduran ve Yalçın Düzgün'ün bahsi geçen CD'de isimleri kayıtlıdır.)

Atılı suçların CMK 100/3 maddesinde sayılan suçlardan olduğu ve bu şekilde tutuklama sebeplerinin de var olduğunun hakimliğimizce kabul edildiği, Atılı suçun mahiyeti gereği adli kontrol tedbirlerinin uygulanmasının yetersiz kalacağı, tutukluluk tedbirinin ölçülü olduğu anlaşılmakla, Silahlı Terör Örgütüne Üye Olma suçlarından ayrı ayrı TUTUKLANMALARINA [karar verilmiştir.]”

17. Başvurucular, söz konusu karara itiraz etmiş ancak itiraz İstanbul 1. No.lu (TMK 10. madde ile yetkili) Hâkimliğinin 7/3/2013 tarihli ve 2013/174 Değişik İş sayılı kararıyla itirazları reddedilmiştir. Kararın gerekçesi şöyledir:

“Soruşturma aşamasında ele geçirilen deliller bir bütün olarak değerlendirildiğinde mevcut olan bu delillerin şüphelilerin üzerlerine atılı suçu işlediklerine dair kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren olguların bulunduğu kabulü için yeterli olduğu, suçun 5271 Sayılı CMK'nun 100/3 maddesinde sayılan katalog suçlardan olması nedeniyle var olduğu kabul edilen tutuklama nedenlerinde herhangi bir isabetsizlik bulunmadığı, işin önemi ve verilmesi beklenen ceza dikkate alındığında tutuklama tedbirinin ölçülü olduğu, şüpheliler hakkında adli kontrol tedbirlerinin uygulanmasının bu aşamada yetersiz kalacağı anlaşıldığından TMK10/3-c maddesi ile yetkili 3 No'lu Hakimlik tarafından verilen tutuklama kararı usul ve yasaya uygun bulunduğu(...) tutukluluk hallerinin devamına”

18. Başvurucular, 25/4/2013 tarihli dilekçe ile tahliyelerine yönelik talepte bulunmuşlardır. Tahliye talebini inceleyen İstanbul 2. No.lu (TMK 10. madde ile yetkili) Hâkimliği 3/5/2013 tarihli ve 2013/245 Değişik İş sayılı kararıyla “...silahlı terör örgütüne üye olmak” suçunu işlediklerinin iddia edildiği, iletişimin tespiti tutanakları, fotoğraflar, aleyhe ifadeler, beyanlar ve diğer belgeler değerlendirildiğinde adı geçen şahısların müsnet suçu işlediklerine dair kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösterdiği, şüphelilerin üzerine atılı suç ve cezanın ağırlığına göre serbest kaldıkları takdirde kaçma şüpheleri bulunduğu karene olarak kabul edilebileceği, terör örgütü faaliyeti kapsamında işlendiğinin iddia edilmesi nedeniyle Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 13. maddesinde ifade olunan “ölçülülük ilkesi” uyarınca şüpheliler hakkında alternatif koruma tedbirleri ve adli kontrol tedbirinin yetersiz kalacağını anlaşılmaması...” nedeniyle başvurucuların tahliye taleplerinin reddine ve tutukluluk hâlinin devamına karar vermiştir.

19. Başvurucular, söz konusu karara itiraz etmiş ancak itiraz İstanbul 3. No.lu (TMK 10. madde ile yetkili) Hâkimliğinin 29/5/2013 tarihli ve 2013/430 Değişik İş sayılı kararıyla “...silahlı terör örgütüne üye olmak” suçunu işlediklerine dair kuvvetli suç şüphesinin var olduğu, isnat olunan eylemin CMK 100/3 maddesinde sayılan katalog suçlardan olduğu ve böylece tutuklama sebeplerinin var olduğu, atılı terör örgütüne üyelik suçunun mahiyeti gereği adli kontrol tedbirinin yetersiz kalacağı, şüphelilerin tutuklandığı tarihten bu yana incelenmesi talep edilen koşullarda bir değişiklik bulunmadığı” gerekçesiyle reddetmiştir.

20. Başvurucuların 5271 sayılı Kanun'un 108. maddesinin (1) numaralı fıkrası gereğince tutukluluk incelemeleri, 13/5/2013 ve 13/6/2013 tarihlerinde Ses ve Görüntü Bilişim Sistemi (SEGBİS) yolu ile yapılmış ve tutukluluk hâllerinin devamına karar verilmiştir.

21. Başvurucular 12/7/2013 tarihinde tutukluluk hâllerinin SEGBİS yolu ile incelenmesi aşamasında tahliyelerine yönelik müracaatta bulunmuşlardır. Tutukluluk hâlinin incelemesini yapan İstanbul 1. No.lu (TMK 10. madde ile yetkili) Hâkimliği 12/7/2013 tarihli ve 2013/466 Değişik İş sayılı kararıyla tutukluluk hâlinin devamına karar vermiştir. Başvurucular tarafından tutukluluk incelemesinde müdafilerinin hazır bulundurulması talep edilmiş ise de Mahkeme, 5271 sayılı Kanun'un 108/1 maddesinde belirtilen "... şüpheli veya müdafii dinlenilmek suretiyle karar verilir." hükmü gereğince şüphelilerin SEGBİS ile beyanlarına başvurulduğu gerekçesiyle ayrıca müdafii hazır bulundurulması ve dinlenmesi talebinin reddine karar vermiştir.

22. Mahkeme, söz konusu tarihteki tutukluluk incelemesi esnasında başvurulardan bir kısmının SEGBİS marifetiyle yapılan beyan alma işlemine katılmamaları ile ilgili olarak ise "... hakimliğimizce yasal olarak yapılması gerekli olan işlemin şüphelilerin beyanlarının tespiti için gerekli imkan ve ortamı sağlamak olduğu, bu imkanın hakimliğimizce tüm şüpheliler için sağlandığı, şüphelilerin kendi iradeleriyle beyanda bulunmayı reddettilerini anlaşılacakla, bahsi geçen şüphelilerin beyanlarının tespit edilememiş olması karar verebilmek için bir eksiklik olarak kabul edilmemiştir. CMK 108. maddesi gereğince tutukluluk incelemesinin en geç otuzar günlük süreler içerisinde yapılması gerektiğinden şüphelinin beyanının tespitine ilişkin düzenleme yönünden şüpheli lehine getirilmiş bir yasal düzenlemenin şüpheli aleyhine yorumlanabilmesi mümkün olmadığından anılan süre içerisinde değerlendirme hakimliğimizce aşağıdaki şekilde yapılmıştır; Şüphelilerin "silahlı terör örgütüne üye olma" suçlaması ile tutuklandıkları ve bu tutukluluk durumlarının CMK 108. maddesi gereğince gözden geçirilerek tutukluluk hâllerinin devamına karar verilmesi Cumhuriyet Başsavcılığınca talep edilmiştir. Şüphelilerin tespit edilen beyanları ve tüm dosya kapsamı itibarıyla (...) değerlendirme yapılmıştır." gerekçeleriyle beyanlarını almadan tutukluluk hâllerinin devamına karar vermiştir.

23. Başvurucuların tutukluluk kararına yaptıkları itiraz üzerine İstanbul 2. No.lu (TMK 10. madde ile yetkili) Hâkimliği 25/7/2013 tarihli ve 2013/418 Değişik İş sayılı kararıyla itirazı reddetmiştir.

24. İstanbul 2. No.lu (TMK 10. madde ile yetkili) Hâkimliği 12/8/2013 tarihli ve 2013/461 Değişik İş sayılı kararıyla başvurulardan tutukluluk hâllerinin devamına karar vermiştir. Başvurucuların bu karara itiraz etmeleri üzerine İstanbul 1. No.lu (TMK 10. madde ile yetkili) Hâkimliği 3/8/2013 tarihli ve 2013/537 Değişik İş sayılı kararıyla itirazı reddetmiştir.

25. İstanbul 1. No.lu (TMK 10. madde ile yetkili) Hâkimliğinin 13/6/2013 tarihli ve 2013/410 Değişik İş sayılı kararıyla başvurulardan tutukluluk hâllerinin devamına karar verilmiştir. Yine İstanbul 1. No.lu (TMK 10. madde ile yetkili) Hâkimliğinin 12/7/2013 tarihli ve 2013/466 Değişik İş sayılı kararıyla tutukluluk hâli gözden geçirilmiş ve başvurulardan tutukluluk hâllerinin devamına karar verilmiştir.

26. Başvurucular 12/8/2013 tarihinde tutukluluk hâllerinin SEGBİS yolu ile incelenmesi aşamasında tahliyelerine yönelik müracaatta bulunmuşlar ayrıca başvurulardan bir kısmı ve müdafileri, SEGBİS yöntemi yerine incelemenin duruşmalı yapılmasını da talep etmişlerdir. Mahkeme, "...Yasal mevzuat açısından tutukluluk

incelemesinin duruşmalı olarak yapılmasının önünde herhangi bir engel bulunmadığı, ancak duruşmalı yapılmasının da zorunlu olarak öngörülmediği, tarafların itiraz ve taleplerini her zaman dosyaya sunabilecekleri, SEGBİS sistemiyle şüphelilerin buldukları cezaevine bağlanıldığı ve gerekli ortam ve imkanın sağlandığı, ancak şüphelilerin kendi iradeleriyle beyanda bulunmayı reddettiklerini...” belirterek şüphelilerin SEGBİS ile beyanlarına başvurduğu gerekçesiyle bu talebin reddine ve tutukluluk hâllerinin devamına karar vermiştir.

27. Başvurucuların da aralarında olduğu 56 sanık hakkında isnat edilen suçla ilgili olarak İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 29/8/2013 tarihli ve 2013/359 Soruşturma sayılı iddianamesiyle İstanbul 16. Ağır Ceza Mahkemesinin (TMK 10. madde ile görevli) E.2013/56 sayılı dosyasında kamu davası açılmış; Mahkeme, “... Üzerlerine atılı suçun yasal yaptırımı olan sevk maddelerinin alt ve üst sınırları, kaçma şüphesinin varlığı, atılı suçun CMK. 100/3-a maddesinde yazılı suçlardan olması, fiziki takip tutanakları, iletişim tespit tutanakları ile HTS raporları, Akçay, Avcılar, Şişli, Kartal ve Ankara’da yapılan toplantılara ilişkin ortam dinlemesi kayıtları, ev ve işyeri aramasında ele geçen belge ve bilgiler ile dijital kayıtlar, soruşturma aşamasında Hollanda ve Belçika’dan temin edilen kayıt ve dokümanlar, İdil Kültür Merkezinde yapılan aramalar sonucunda ele geçen belge ve dokümanlar, Yürüyüş dergisinin Abide-i Hürriyet Caddesi’nde bulunan bulunan bürosunda yapılan aramada ele 1055 nolu CD içeriği, gizli tamklar Ateş, Çelik ve 2012/2’nin beyanları, birkısım sanıklar hakkında şüpheli sıfatıyla alınan beyanlar, yüklenen eylemleri ilişkin tespit tutanakları, dikkate alındığında kuvvetli suç şüphesini gösteren somut delillerin bulunması, sanıkların delilleri karartma ihtimalinin bulunması ve bu nedenle koruma tedbirlerinin de bu aşamada uygulanması yeterli olmayacağından ve tutuklama sebepleri kalkmadığından tahliye taleplerinin reddi ile sanıkların ayrı ayrı TUTUKLULUK HALLERİNİN DEVAMINA” karar vermiştir.

28. Başvurucuların bu karara itiraz etmeleri üzerine İstanbul 22. Ağır Ceza Mahkemesi (TMK 10. madde ile görevli) 28/10/2013 tarihli ve 2013/106 Değişik İş sayılı kararıyla itirazı reddetmiştir.

29. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 29/8/2013 tarihli iddianamesinde suç örgütünün amacı, faaliyetleri, işleyişi ve yapısı ayrıntılı olarak anlatılmıştır. İddianamenin ilgili kısımları şöyledir:

“...Mevcut anayasal düzeni silahlı halk ayaklanması ile yıkarak, yerine Marksist-Leninist ilkelere dayalı komünist bir düzen kurmaktır. Örgüt, ülkemizin emperyalizmin ekonomik, politik hegemonyası altında faşist olarak yönetildiğini, halk kitlelerinin hak, adalet, eşitlik mücadelelerinin her zaman kanla bastırıldığını, emperyalizme bağımlı faşizmle yönetildiğini, iktidarın niteliğinin seçimle değiştirilmesinin mümkün olmadığını, bu nedenle iktidarın, oluşturulacak kitlelerin başlatacağı silahlı savaş ile yıkılacağına öngörmekte ve savunmaktadır...”

Örgütün ülkemizdeki devrim stratejisi; uzun süreli bir halk savaşı ile iktidarın ele geçirilmesinde silahlı propagandayı temel alan, politik, ekonomik ve demokratik mücadele biçimlerini, bu temel biçime bağlı olarak kabul eden Politikleşmiş Askeri Savaş Stratejisi (PASS)’dir. PASS’ın, iki aşamadan geçerek tamamlanacağı öngörülmüştür. Birinci aşama, kitleleri politize ederek savaşa dahil etmek için örgütün silahlı propagandayı temel alarak yürüttüğü ve düzenli ordular aşamasına kadar sürecek olan Öncü Savaşıdır. İkinci aşama, gerilla ordusunun halk ordusuna dönüştürülmesi, devrimci halk iktidarının kurulması, bunların yaygınlaştırılması ve sürekli saldırılarla iktidar güçlerinin moral açısından çökertilip son saldırıya hazırlanması sürecidir. Silahlı mücadeleye dayanan halk

savaşının hedefi, kesintisiz biçimde sosyalizme varacak olan Milli Demokratik Devrimdir. Örgüt halk ihtilalinde ilk safhanın halkı kendi yanlarına çekmek olduğu düşüncesi ile geniş bir propaganda faaliyeti içerisinde. Propaganda türü olarak silahlı propagandayı seçmiştir...

Yürüyüş Dergisi, DHKP/C terör örgütünün halen aktif olan legal yayın organıdır. Ozan Yayıncılık adı üzerinden faaliyetlerini yürütmektedir. Örgütün üst yönetimindeki şahıslar, özel ve gizli toplantılarını Mecidiyeköy'deki Yürüyüş isimli dergi bürosunda yapmaktadır. Örgütün illegal alanı olan yurtdışı ile irtibatı buradan yapılmaktadır. Derginin içeriği, yurtdışından e-mail olarak gelmekte ve buradaki örgüt mensupları gerekli düzenlemeleri yaptıktan sonra Bahçelievler Yenibosna'da bulunan Ezgi Matbaa isimli basımevinde basımı yapılmaktadır. Yürüyüş Dergisi binasında polis operasyonlarına karşı zaman kazanmak amacıyla kapısı ve duvarları çelik levhalar ile kaplanmış kafes şeklinde özel bir oda bulunmaktadır. Bu odaya örgütün üst düzey yöneticileri haricinde başka birinin girmesi kesinlikle yasaktır. İçeriye giren şahıs kapıyı arkadan kilitlediği için girilmesi mümkün değildir. Yayın politikası ve yayınların içeriği incelendiği, yayının tek amacının DHKP/C örgütünün propagandasını yapmak, insanları devlete karşı düşman olarak işleyip örgüte kazandırmak olduğu açıkça görülmektedir. Derginin günümüze kadar yayınlanan tüm sayıları incelendiğinde içeriğinin tamamen kin, nefret, şiddetten ibaret olduğu, devletin düşman olarak gösterilip hedef haline getirildiği, şiddet eylemlerini gerçekleştiren DHKP/C mensuplarının sahiplenildiği ve yüceltildiği görülmektedir. İstanbul'daki dergi bürosu DHKP/C'nin Türkiye'deki Merkezi üssü konumundadır. Tüm eylemler ve talimatlar buradan tabana ulaştırılır. Yönetici kesimler toplantılarını büroda gerçekleştirirler. Yürüyüş dergisinin sorumlusu ise Y. K.'dir. www.halkinesi.tv isimli internet sitesi ise DHKP/C'nin tam kontrolü ve yönetiminde yurtdışından yayın yapmaktadır. Örgüt, yapılan eylemleri, basın açıklamalarını ve üstlenmelerini bu internet sitesi üzerinden gerçekleştirmektedir...

Devrimci Memur Hareketi Soruşturması Başlığı altında: ...Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının (CMK 250. madde ile yetkili) DHKP/C terör örgütüne yönelik olarak sürdürdüğü 2010/926 sayılı soruşturması kapsamında, 24.12.2010 tarihinde, DHKP/C terör örgütünün yayın organı olan YÜRÜYÜŞ dergisinin bulunduğu... adreste bulunan bürosunda yapılan aramada ele geçirilen malzemeler, gerekli incelemelerin yapılabilmesi amacıyla tahkikatı yürüten Ankara Emniyet Müdürlüğüne gönderilmiş, devam eden çalışmalarda dijital malzemeler arasında bulunan 1055 numaralı CD içerisinde "şifreli dosyaların" bulunduğu tespit edilmiştir.

Emniyet Genel Müdürlüğü'nün 18.01.2011 tarih ve B.05.1.EGM.0.06.2063.1-100- 0001/057432-2011 sayılı yazısıyla, 1055 nolu CD içerisindeki dosyaların Cyperix firmasına ait Cryptainer programı ile şifrelendiği ve yine aynı program kullanılarak şifrelerinin çözüldüğü bildirilmiştir.

Cryptainer programı, verileri güvenli bir şekilde saklamak ve iletmek amacıyla kullanılan gelişmiş bir şifreleme programıdır. Bu program özellikle DHKP/C terör örgütünün silahlı kanadı olan Silahlı Propaganda Birlikleri militanları tarafından kullanılmaktadır. SPB militanları bu program sayesinde merkez komitenin gönderdiği şifreli eylem talimatlarını çözmektedirler. 03.08.2012 tarihinde Eyüp ilçesinde yakalanan M. F. ve S. Ö. isimli Silahlı Propaganda Birlikleri (SPB) militanlarının üzerlerinde bulunan dijital malzemelerde, ayrıca

19.12.2012 tarihinde N. A. ve N. A. isimli SPB militanlarının saklandıkları Fatih ilçesi Koca Mustafapaşa Mahallesiindeki... adreste yapılan arama neticesinde elde edilen dijital malzemelerin içerisinde Cryptainer programı bulunduğu tespit edilmiştir. DHKP/C terör örgütünün şifreleyerek İstanbul ilindeki mensuplarına ulaştırdığı 1055 nolu CD'nin uzmanlar tarafından şifresi çözülmüş ve içeriğinde bulunan belgeler ile ilgili olarak tutanak tanzim edilmiştir. 1055 NOLU CD İÇERİĞİNDEKİ BELGELER: Konu ile ilgili uzman personel tarafından 1055 nolu CD açıldığında içerisinde;

1-Memur Hareketi isimli klasör,

2-(1) isimli Word belgesi,

3-Devrimci Yaşam Ve Davranış Kuralları isimli Word belgesi,

4-SES Ayşenur Şimşek'i andı isimli Word belgesi,,

5-Memur_01.

6-Memur_02,

7-memur_03,

8-memur_04, isimli PDF dosyaları,

9-Kamu Emekçileri Cephesi,

10-Kamu Emekçileri Cephesi 1,

11-Kamu Emekçileri Cephesi2 isimli jpg dosyalarının bulunduğu belirlenmiştir.

...Yapılan inceleme neticesinde 1055 nolu CD'nin DHKP/C terör örgütünün memur yapılanması olan Devrimci Memur Hareketi-Kamu Emekçileri Cephesi içerisinde İstanbul'da faaliyet yürüten örgüt mensupları için şifrelenerek hazırlanmış olduğu, 8 ayrı bölgede isimleri, görevleri ve bulunduğu iller belirtilen toplam 604 şahsın DHKP/C terör örgütü memur alan yapılanması olan Devrimci Memur Hareketi içerisinde faaliyet yürüten şahıslara ait isim listesi olduğu anlaşılmış ve listede isimleri bulunan ve diğer yetki alanımız dışında bulunan illerde görev yapan şahıslar hakkında ilgili Cumhuriyet Başsavcılıklarınca soruşturmalar başlatılmıştır.

... Şüphelilerin DHKP-C terör örgütünün memur yapılanması olan Devrimci Memur Hareketi-Kamu Emekçileri Cephesi yapılanması içerisinde faaliyet yürüttüğü, bu haliyle şüphelilerin eylemlerinin süreklilik ve çeşitlilik arz ettiği, terör örgütü ile organik bağ kurduğu,"

Her şüpheli yönünden isnada dayanak teşkil eden eylemlere ve delillere iddianamenin devamında yer verilmiştir.

30. Suçlamaya ilişkin deliller olarak iddianamede, iletişim tespit ve teknik araçlarla izleme kararları, şüpheli, müşteki-mağdur ve gizli tanık beyanları ve örgütsel dokümanlar gösterilmiştir (bkz. İddianame, s. 235 vd.).

31. İstanbul 16. Ağır Ceza Mahkemesi, 9/10/2013 tarihinde tensiben yaptığı incelemede başvuruçuların, "...üzzerlerine atılı suçun yasal yaptırımı olan sevk maddelerinin altı ve üst sınırları, kaçma şüphesinin varlığı, atılı suçun CMK. 100/3-a maddesinde yazılı suçlardan olması, fiziki takip tutanakları, iletişim tespit tutanakları ile HTS raporları,

Akçay, Avcılar, Şişli, Kartal ve Ankara'da yapılan toplantılara ilişkin ortam dinlemesi kayıtları, ev ve işyeri aramasında ele geçen belge ve bilgiler ile dijital kayıtlar, soruşturma aşamasında Hollanda ve Belçika'dan temin edilen kayıt ve dokümanlar, İdil Kültür Merkezinde yapılan aramalar sonucunda ele geçen belge ve dokümanlar, Yürüyüş dergisinin Abide-i Hürriyet Caddesi'nde bulunan bulunan bürosunda yapılan aramada ele 1055 nolu CD içeriği, gizli tanıklar Ateş, Çelik ve 2012/2'nin beyanları, bir kısım sanıklar hakkında şüpheli sıfatıyla alınan beyanlar, yüklenen eylemleri ilişkin tespit tutanakları, dikkate alındığında kuvvetli suç şüphesini gösteren olgu kriterinin mevcut olduğu, sanıkların delilleri karartma ihtimalinin bulunması ve bu nedenle koruma tedbirlerinin de bu aşamada uygulanması yeterli olmayacağından ve tutuklama sebepleri kalkmadığı...” gerekçesiyle tutukluluk hâllerinin devamına karar vermiştir.

32. Başvurucuların itirazı üzerine İstanbul 22. Ağır Ceza Mahkemesi, 28/10/2013 tarihli ve 2013/106 Değişik İş sayılı kararıyla itirazın reddine karar vermiştir.

33. Başvurucular Mehmet Püremiş, Aynur Barkın, Erdal Korkmaz, Nursel Tanrıverdi, Ömer Açıık, Berivan Doğan, Yalçın Düzgün, Sinan Eşiyok, Nazife Onay, Ayşe Tuncer, Veli Zengin, Aşır Emir ve Erkan Karataş İstanbul 16. Ağır Ceza Mahkemesinin E.2013/56 sayılı dosyasında 27/1/2014 tarihinde “*üzerlerine atılı suçun niteliği, mevcut delil durumu, tutuklu olarak geçirdikleri süre, sanıklara atılı suçun vasfı değiştirme ihtimali dikkate alınarak*” tahliye edilmiştir.

34. Başvurucular hakkındaki dava 21/2/2014 tarihli ve 6526 sayılı Kanun'la yapılan değişiklikler nedeniyle İstanbul 3. Ağır Ceza Mahkemesine devredilmiştir. Dava, anılan Mahkemenin E.2014/164 sayılı dosyasında görülmektedir. Başvurucular Mehmet Sarı, Selvi Polat ve Nurcan Kısa ise Mahkemenin 21/4/2014 tarihli kararıyla serbest bırakılmıştır.

35. Başvurucular, ilk tutuklama ve daha sonra verilen tutukluluğun devamına ilişkin kararlara yaptıkları itirazların reddi üzerine süresi içerisinde içinde her bir karar yönünden bireysel başvuruda bulunmuşlardır. Başvurular arasında taraf ve konu yönünden irtibat bulunması nedeniyle bu dosya üzerinde birleştirme yapılmıştır (bkz. § 4).

B. İlgili Hukuk

36. 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 314. maddesi.

37. 5271 sayılı Kanun'un 100. ve 101. maddeleri şöyledir:

“Madde 100 – (1) Kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren olguların ve bir tutuklama nedeninin bulunması halinde, şüpheli veya sanık hakkında tutuklama kararı verilebilir. İşin önemi, verilmesi beklenen ceza veya güvenlik tedbiri ile ölçülü olmaması halinde, tutuklama kararı verilemez.

(2) Aşağıdaki hallerde bir tutuklama nedeni var sayılabilir:

a) Şüpheli veya sanığın kaçması, saklanması veya kaçacağı şüphesini uyandıran somut olgular varsa.

b) Şüpheli veya sanığın davranışları;

1. Delilleri yok etme, gizleme veya değiştirme,

2. Tamk, mağdur veya başkaları üzerinde baskı yapılması girişiminde bulunma,

Hususlarında kuvvetli şüphe oluşturuyorsa.

(3) Aşağıdaki suçların işlendiği hususunda kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı halinde, tutuklama nedeni var sayılabilir:

a) 26.9.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan;

...

11. Anayasal Düzene ve Bu Düzenin İşleyişine Karşı Suçlar (madde 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315),

..."

Madde 101 – (1) Soruşturma evresinde şüphelinin tutuklanmasına Cumhuriyet savcısının istemi üzerine sulh ceza hâkimi tarafından, kovuşturma evresinde sanığın tutuklanmasına Cumhuriyet savcısının istemi üzerine veya re'sen mahkemece karar verilir. Bu istemlerde mutlaka gerekçe gösterilir ve adli kontrol uygulamasının yetersiz kalacağını belirten hukukî ve fiilî nedenlere yer verilir.

(2) (Değişik: 2/7/2012-6352/97 md.) Tutuklamaya, tutuklamanın devamına veya bu husustaki bir tahliye isteminin reddine ilişkin kararlarda;

a) Kuvvetli suç şüphesini,

b) Tutuklama nedenlerinin varlığını,

c) Tutuklama tedbirinin ölçülü olduğunu,

gösteren deliller somut olgularla gerekçelendirilerek açıkça gösterilir. Kararın içeriği şüpheli veya sanığa sözlü olarak bildirilir, ayrıca bir örneği yazılmak suretiyle kendilerine verilir ve bu husus kararda belirtilir.

..."

38. 5271 sayılı Kanun'un 104. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkrası şöyledir:

“(1) Soruşturma ve kovuşturma evrelerinin her aşamasında şüpheli veya sanık salıverilmesini isteyebilir.

(2) Şüpheli veya sanığın tutukluluk hâlinin devamına veya salıverilmesine hâkim veya mahkemece karar verilir. Ret kararına itiraz edilebilir.”

39. 5271 sayılı Kanun'un 105. maddesi şöyledir:

“103 ve 104 üncü maddeler uyarınca yapılan istem üzerine, merciince Cumhuriyet savcısı, şüpheli, sanık veya müdafinin görüşü alındıktan sonra, üç gün içinde istemin kabulüne, reddine veya adli kontrol uygulanmasına karar verilir. (Ek cümle: 11/4/2013-6459/15 md.) Duruşma dışında bu karar verilirken Cumhuriyet savcısı, şüpheli, sanık veya müdafinin görüşü alınmaz. Bu kararlara itiraz edilebilir.”

40. 5271 sayılı Kanun'un 108. maddesi şöyledir

“(1) Soruşturma evresinde şüphelinin tutukevinde bulunduğu süre içinde ve en geç otuzar günlük süreler itibarıyla tutukluluk hâlinin devamının gerekip gerekmeyeceği hususunda, Cumhuriyet savcısının istemi üzerine sulh ceza hâkimi tarafından 100 üncü madde hükümleri göz önünde bulundurularak, şüpheli veya müdafii dinlenilmek suretiyle karar verilir.

(2) Tutukluluk durumunun incelenmesi, yukarıdaki fıkrada öngörülen süre içinde şüpheli tarafından da istenebilir.

(3) Hâkim veya mahkeme, tutukevinde bulunan sanığın tutukluluk hâlinin devamının gerekip gerekmeyeceğine her oturumda veya koşullar gerektirdiğinde oturumlar arasında ya da birinci fıkrada öngörülen süre içinde de re'sen karar verir.”

41. 5271 sayılı Kanun'un 150. maddesi şöyledir:

“(Değişik madde: 6/12/2006 tarih ve 5560 sayılı Kanun'un 21.md)

(1) Şüpheli veya sanıktan kendisine bir müdafî seçmesi istenir. Şüpheli veya sanık, müdafî seçebilecek durumda olmadığını beyan ederse, istemi halinde bir müdafî görevlendirilir.

(2) Müdafî bulunmayan şüpheli veya sanık; çocuk, kendisini savunamayacak derecede malul veya sağır ve dilsiz ise, istemi aranmaksızın bir müdafî görevlendirilir.

(3) Alt sınırı beş yıldan fazla hapis cezasını gerektiren suçlardan dolayı yapılan soruşturma ve kovuşturmada ikinci fıkra hükmü uygulanır.

(4) Zorunlu müdafilikle ilgili diğer hususlar, Türkiye Barolar Birliğinin görüşü alınarak çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.”

42. 5271 sayılı Kanun'un 153. maddesinin (1)., (2)., ve 3. fıkraları şöyledir:

“Madde 153- (1) Müdafî, soruşturma evresinde dosya içeriğini inceleyebilir ve istediği belgelerin bir örneğini harçsız olarak alabilir.

(2) Müdafîin dosya içeriğini incelemesi veya belgelerden örnek alması, soruşturmanın amacını tehlikeye düşürebilecek ise, Cumhuriyet savcısının istemi üzerine, sulh ceza hâkiminin kararıyla bu yetkisi kısılanabilir.

(3)Yakalanan kişinin veya şüphelinin ifadesini içeren tutanak ile bilirkişi raporları ve adı geçenlerin hazır bulunmaya yetkili oldukları diğer adli işlemlere ilksin tutanaklar hakkında, ikinci fıkra hükmü uygulanmaz.”

43. 5271 sayılı Kanun'un 147. maddesinin 1. fıkrasının (h) bendi şöyledir:

“... ”

İfade ve sorgu işlemlerinin kaydında, teknik imkânlardan yararlanılır.”

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

44. Mahkemenin 18/11/2015 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuruçuların 15/4/2013 tarihi ve 2013/2653 numaralı bireysel başvurusu incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvuruçuların İddiaları

45. Başvuruçular;

i. Soruşturma dosyası hakkında 5271 sayılı Kanun'un 153. maddesinin (2) numaralı fıkrası uyarınca kısıtlama kararı verildiğini, kısıtlama kararına dair herhangi bir belgenin kendilerine tebliğ edilmediğini, soruşturma makamının bu usule sıklıkla başvurduğunu ve bu kararlara karşı yapılan itirazların sonuçsuz kaldığını, iddia makamının elinde olan delillere

ulaşamadıkları için sadece sorulan sorulara cevap verdiklerini ve aleyhine olan delilleri çürütme olanağından mahrum bırakıldıklarını,

ii. Kuvvetli suç şüphesi bulunmadığını; teknik takip, iletişimin dinlenmesi, CD gibi tartışmalı delillerin kuvvetli suç şüphesi sayıldığını, toplu bir değerlendirme yapılarak ve tutuklama nedenleri hakkında herhangi bir somut olgu ortaya konulmadan gerekçesiz bir biçimde, iddia edilen suçun katalog suçlardan sayılması nedeniyle tutuklandıklarını, ifade ve örgütlenme özgürlüğü kapsamındaki eylemlerin suç olarak kabul edildiğini ve haklarında adli kontrol hükümlerinin uygulanmadığını,

iii. Tutukluluk hâlinin incelenmesi sırasında SEGBİS huzurunda beyanda bulunmayan şüpheliler için müdafilerin davet edilmediğini, başvuruları olmasına karşılık müdafilerin duruşmaya alınmadıklarını,

iv. Tutukluğun devamı kararları ile bu kararlara yaptıkları itirazların matbu bir şekilde reddedilmesi suretiyle etkili başvuru yapmadıklarını,

v. Tutukluluk incelemelerinin duruşmalı yapılması taleplerinin reddedilerek söz konusu incelemelerin SEGBİS yoluyla yapıldığını belirterek Anayasa'nın 13., 19., 36. ve 40. maddelerinin ihlal edildiğini iddia etmişlerdir.

B. Değerlendirme

46. Başvurucuların;

i. Kuvvetli suç şüphesi bulunmadığı; teknik takip, iletişimin dinlenmesi, CD gibi tartışmalı delillerin kuvvetli suç şüphesi sayıldığı, toplu bir değerlendirme yapılarak ve tutuklama nedenleri hakkında herhangi bir somut olgu ortaya konulmadan gerekçesiz bir biçimde, iddia edilen suçun katalog suçlardan sayılması nedeniyle tutuklandıkları, ifade ve örgütlenme özgürlüğü kapsamındaki eylemlerin suç olarak kabul edildiği ve haklarında adli kontrol hükümlerinin uygulanmadığı yönündeki şikâyetlerinin Anayasa'nın 19. maddesinin üçüncü fıkrası,

ii. Soruşturma dosyası hakkında 5271 sayılı Kanun'un 153. maddesinin (2) numaralı fıkrası uyarınca kısıtlama kararı verildiği, kısıtlama kararına dair herhangi bir belgenin kendilerine tebliğ edilmediği, soruşturma makamının bu usule sıklıkla başvurduğu ve bu kararlara karşı yapılan itirazların sonuçsuz kaldığı, iddia makamının elinde olan delillere ulaşamadıkları için sadece sorulan sorulara cevap verdikleri ve aleyhlerine olan delilleri çürütme olanağından mahrum bırakıldıkları yönündeki şikâyetlerinin Anayasa'nın 19. maddesinin dördüncü fıkrası,

iii. Tutukluğun devamı kararları ile bu kararlara yaptıkları itirazların matbu gerekçelerle reddedilmesi ve kanunda tutuklama yerine adli kontrol hükümlerinin uygulanabileceğinin düzenlenmiş olmasına karşın bunun uygulanmaması nedenleriyle etkili başvuru haklarının ihlal edildiği yönündeki şikâyetlerinin Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrası,

iv. Tutukluluk hâlinin incelenmesi sırasında SEGBİS huzurunda beyanda bulunmayan şüpheliler için müdafilerin davet edilmediği, başvuruları olmasına rağmen müdafilerin duruşmaya alınmadıkları, tahliye taleplerinin ve buna ilişkin verilen ret kararlarına yaptıkları itiraz incelemelerinin hâkim önüne çıkarılmadan duruşmasız olarak değerlendirildiği şikâyetlerinin Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrası kapsamında değerlendirilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

a. Tutuklamanın Hukuki Olmadığı İddiası

47. Başvurucular, tutuklama şartları bulunmadığı hâlde özgürlüklerinden mahrum bırakıldıklarını iddia etmiştir.

48. Bakanlık görüş yazısında, başvurucular hakkında verilen ilk tutuklama kararında suçun vasıf ve mahiyetine, atılı suçların 5271 sayılı Kanun'un 100. maddesinin (3) numaralı fıkrasında yazılı olan suçlardan olmasına, suçun kanunda öngörülen cezasına göre delilleri karartma ve kaçma şüphesinin bulunmasına vurgu yapıldığı belirtilmiştir.

49. Başvurucular, Bakanlığın görüşüne katılmadıklarını belirtmiştir.

50. Anayasa'nın 19. maddesinin üçüncü fıkrası şöyledir:

"Suçluluğu hakkında kuvvetli belirti bulunan kişiler, ancak kaçmalarını, delillerin yok edilmesini veya değiştirilmesini önlemek amacıyla veya bunlar gibi tutuklamayı zorunlu kılan ve kanunda gösterilen diğer hallerde hakim kararıyla tutuklanabilir. Hakim kararı olmadan yakalama, ancak suçüstü halinde veya gecikmesinde sakınca bulunan hallerde yapılabilir; bunun şartlarını kanun gösterir."

51. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu Ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un "Bireysel başvuruların kabul edilebilirlik şartları ve incelenmesi" kenar başlıklı 48. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

"Mahkeme, ... açıkça dayanaktan yoksun başvuruların kabul edilemezliğine karar verebilir."

52. Anayasa'nın 19. maddesinin birinci fıkrasında herkesin kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkına sahip olduğu ilke olarak konduktan sonra ikinci ve üçüncü fıkralarında şekil ve şartları kanunda gösterilmek şartıyla kişilerin özgürlüğünden mahrum bırakılabileceği durumlar sınırlı olarak sayılmıştır. Dolayısıyla kişinin özgürlük ve güvenlik hakkının kısıtlanması ancak Anayasa'nın anılan maddesi kapsamında belirlenen durumlardan herhangi birinin varlığı hâlinde söz konusu olabilir (*Ramazan Aras*, B. No: 2012/239, 2/7/2013, § 43).

53. Anayasa'nın 19. maddesinin üçüncü fıkrasında, suçluluğu hakkında kuvvetli belirti bulunan kişilerin; ancak kaçmalarını, delilleri yok etmelerini veya değiştirmelerini önlemek amacıyla veya bunlar gibi tutuklamayı zorunlu kılan ve kanunda gösterilen diğer hâllerde hâkim kararıyla tutuklanabilecekleri hükme bağlanmıştır. Buna göre bir kişinin tutuklanabilmesi öncelikli olarak suç işlediği hususunda kuvvetli belirti bulunmasına bağlıdır. Bu unsur, tutuklama tedbiri için olmazsa olmaz niteliktedir. Bunun için suçlamanın kuvvetli sayılabilecek inandırıcı delillerle desteklenmesi gerekir. İnandırıcı delil sayılabilecek olgu ve bilgilerin niteliği büyük ölçüde somut olayın kendine özgü şartlarına bağlıdır (*Hanefti Avcı*, B. No: 2013/2814, 18/6/2014, § 46).

54. Buna bağlı olarak yakalama veya tutuklama anındaki deliller mutlaka kişinin suçla itham edilebilmesini sağlayacak düzeyde olmayabilir. Zira tutukluluğun amacı, yürütülen soruşturma ve/veya kovuşturma sırasında kişinin tutuklanmasının temelini oluşturan şüphelerin doğruluğunu kanıtlayarak veya ortadan kaldırarak adli süreci daha sağlıklı bir şekilde yürütmek ve ilerletmektir. Buna göre suç isnadına esas teşkil edecek şüpheye dayanak oluşturan olgular ile ceza yargılamasının sonraki aşamalarında tartışılacak

olan ve mahkûmiyete gerekçe oluşturacak olguların aynı düzeye değerlendirilmemesi gerekir (*Mustafa Ali Balbay*, B. No: 2012/1272, 4/12/2013, § 73).

55. Tutuklamaya ve tutukluluğun devamına ilişkin hususlar 5271 sayılı Kanun'un 100. ve devamı maddelerinde düzenlenmiştir. Bu düzenlemeye göre kişi ancak hakkında suç işlediğine dair kuvvetli şüphenin varlığını gösteren olguların ve bir tutuklama nedeninin bulunması hâlinde tutuklanabilir. Maddede tutuklama nedenlerinin neler olduğu da belirtilmiştir. Buna göre a) şüpheli veya sanığın kaçması, saklanması veya kaçacağı şüphesini uyandıran somut olgular varsa b) şüpheli veya sanığın davranışları; 1) delilleri yok etme, gizleme veya değiştirme, 2) tanık, mağdur veya başkaları üzerinde baskı yapma girişiminde bulunma hususlarında kuvvetli şüphe oluşturuyorsa tutukluluk kararı verilebilecektir. Düzenlemede ayrıca işlendiği konusunda kuvvetli şüphe bulunması hâlinde tutuklama nedeninin varsayılabileceği suçlar belirtilmiştir.

56. Diğer yandan Anayasa'da yer alan hak ve özgürlükler ihlal edilmediği sürece derece mahkemelerinin kararlarındaki kanun hükümlerinin yorumlanmasına ya da maddi veya hukuki hatalara dair hususlar bireysel başvuru incelemesinde ele alınamaz. Tutukluluk konusundaki kanun hükümlerinin yorumu ve somut olaylara uygulanması da derece mahkemelerinin takdir yetkisi kapsamındadır. Ancak kanun veya Anayasa'ya bariz şekilde aykırı yorumlar ile delillerin takdirinde açık keyfilik bulunması hâlinde hak ve özgürlük ihlaline sebebiyet veren bu tür kararların bireysel başvuruda incelenmesi gerekir. Aksinin kabulü bireysel başvurunun getiriliş amacıyla bağdaşmaz (*Ramazan Aras*, § 49).

57. Somut olayda başvurucular, haklarında yürütülen soruşturma kapsamında 22-23/2/2013 tarihlerinde "silahlı terör örgütüne üye olma" suçundan tutuklanmıştır. Tutuklama kararının gerekçelerinde isnat edilen suçlamaya ilişkin suçun vasfı ve mahiyeti, 5271 sayılı Kanun'un 100. maddesinin (3) numaralı fıkrasında yazılı suç kapsamında kalması, suç için öngörülen ceza miktarına göre şüphelilerin delilleri karartma ve kaçma şüphelerinin bulunması gösterilmiştir. Başvurucular ise atılı suçlamayı kabul etmemiştir. Ayrıca başvuruculara isnat edilen suçla ilgili deliller iddianamede "*iletişim tespit ve teknik araçlarla izleme kararları, şüpheli, müşteki-mağdur ve gizli tanık beyanları ve örgütsel dokümanlar*" olarak belirtilmiştir. Bu deliller kapsamında Cumhuriyet savcısı ve hâkim tarafından başvurucuların ifadeleri alınmış ve isnat edilen suç kapsamında tutuklanmalarına karar verilmiştir.

58. Başvurucuların, suçla ilgili inandırıcı nedenler bulunmadığı hâlde sadece sendikal faaliyetler nedeniyle tutuklandıkları iddiasının yerinde olmadığı, gösterilen deliller ve tutuklama kararlarında yer alan gerekçeler dikkate alındığında tutuklamanın kuvvetli şüphe olgusunu karşıladığı, böylece tutuklama nedenlerinin olduğu, isnat edilen suçla ilişkin somut olgular olmadan tutuklama kararı verildiğine yönelik şikâyetinin de dayanaktan yoksun olduğu sonucuna varılmıştır.

59. Açıklanan nedenlerle başvurunun bu kısmının *açıkça dayanaktan yoksun olması* sebebiyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Soruşturma Dosyasına Erişim İmkânından Yoksun Kalma İddiası

60. Başvurucular, soruşturma dosyasında gizlilik kararı bulunması nedeniyle tutuklanmalarına neden olan somut delillerin tümünü görme ve değerlendirme imkânından yoksun bırakıldıklarını iddia etmişlerdir.

61. Bakanlık görüş yazısında, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) içtihatlarına göre ceza soruşturmalarının etkin bir biçimde yürütülmesine olan ihtiyacın ve

bu nedenle soruşturma sırasında elde edilen bazı bilgilerin, şüphelilerin delilleri karartmaması ve adaletin işlemlerini engellememesi için gizli tutulması gerekebileceği ifade edilmiştir.

62. Başvurucular, Bakanlığın görüşüne katılmadıklarını ifade etmişlerdir.

63. Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrası şöyledir:

“Her ne sebeple olursa olsun, hürriyeti kısıtlanan kişi, kısa sürede durumu hakkında karar verilmesini ve bu kısıtlamanın kanuna aykırılığı halinde hemen serbest bırakılmasını sağlamak amacıyla yetkili bir yargı merciine başvurma hakkına sahiptir.”

64. Anayasa'nın anılan hükmü uyarınca hürriyeti kısıtlanan kişi, kısa sürede durumu hakkında karar verilmesini ve bu kısıtlamanın Kanun'a aykırılığı hâlinde hemen serbest bırakılmasını sağlamak amacıyla yetkili bir yargı merciine başvurma hakkına sahiptir. Fıkra da öngörülen bu prosedürde adil yargılanma hakkının bütün güvencelerini sağlamak mümkün değil ise de iddia edilen tutmanın koşullarına uygun somut güvencelerin yargısal nitelikli bir kararla sağlanması gerekir (*Mehmet Haberal*, B. No: 2012/849, 4/12/2013, §§ 122, 123).

65. AİHM'e göre yakalanan bir kimseye, yakalanmasının temel maddi ve hukuki sebepleri, teknik olmayan ve anlayabileceği basit bir dille açıklanmalı ve böylece kişi, eğer uygun görürse yakalanmasının Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) 5. maddesinin (4) numaralı fıkrası kapsamında kanuna uygunluğuna itiraz etmek üzere mahkemeye başvurma imkânına sahip olabilmelidir. Sözleşme'nin 5. maddesinin (2) numaralı fıkrası, verilen bilgilerin yakalanan kişiye isnat edilen suçların tam bir listesini içermesini gerektirmemektedir (*Bordovskiy/Rusya*, B. No: 49491/99, 8/2/2005, § 56; *Nowak/Ukrayna*, B. No: 60846/10, 31/3/2011, § 63).

66. Tutuklama işlemiyle sonuçlanan durumlarda savcı ve sorgu hâkiminin ifade alması sırasında kişiye temel deliller açıklanmış ve müdafii tarafından tutukluluğa yapılan itirazda bu delillere atıfta bulunulmuş olması hâlinde dosyada salt gizlilik kararının varlığının bulunması, Sözleşme'nin 5. maddesinin (4) numaralı fıkrasının ihlalini doğurmamaktadır (*Ceviz/Türkiye*, B. No: 8140/08, 17/7/2012, § 43). Böyle bir durumda kişi, tutukluluğa temel teşkil eden belgelerin içeriği hakkında yeterli bilgiye sahiptir.

67. Başvurucular hakkında 29/8/2013 tarihinde İstanbul 16. Ağır Ceza Mahkemesinde kamu davası açılmıştır.

68. Başvurucuların sorgu sürecinde alınan savunmaları incelendiğinde Cumhuriyet Savcılığında ve Sorgu Hâkimliğinde alınan ifade sırasında yaptıkları işlemlerin kendilerine sorulduğu ve bu şekilde haklarındaki suç isnadına temel teşkil eden belge ve bilgilerden haberdar olarak müdafileriyle birlikte ayrıntılı şekilde savunma yaptıkları görülmektedir. Yine başvurucuların tutukluluğuna yapılan itirazda suça konu belge ve bilgilere bilhassa atıfta bulunulmuştur. Dolayısıyla başvurucuların ve müdafinin tutukluluğa temel teşkil eden belgelere erişme imkânlarının bulunduğu anlaşılmaktadır.

69. Suç işlendiği şüphesine bağlı olarak özgürlükten yoksun bırakılmanın ilk aşamasında yapılan yargısal denetimin kapsamı ile suçlamalara dayanak olan temel unsurların başvuruculara veya müdafilerine bildirilmiş ve başvuruculara bunlara itiraz etme imkânı verilmiş olması dikkate alındığında salt kısıtlılık kararının bulunması nedeniyle soruşturma dosyasına erişim imkânından yoksun bırakılma iddiasının açıkça dayanaktan yoksun olduğu sonucuna varılmıştır.

70. Açıklanan nedenlerle başvurucuların kendilerine soruşturma dosyasına erişim imkânı verilmediğine ilişkin iddialarının *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

c. Diğer İhlal İddiaları

71. Başvurucular, tutukluğun devamı kararları ile bu kararlara yaptıkları itirazların matbu gerekçelerle reddedildiğini, Kanun'da tutuklama yerine adli kontrol hükümlerinin uygulanabileceği düzenlenmiş olmasına karşın bunun uygulanmadığını belirterek etkili başvuru hakkının ihlal edildiğini iddia etmişlerdir.

72. Bireysel başvuru incelemesinde, bir ihlal iddiasının Anayasa Mahkemesinin konu bakımından yetki alanına girip girmediğinin tespitinde Anayasa ve Sözleşme'nin ortak koruma alanı esas alınmaktadır (*Onurhan Solmaz*, B. No: 2012/1049, 26/3/2013, § 18). Etkili başvuru hakkı, Anayasa'nın 40. ve Sözleşme'nin 13. maddelerinde düzenlenmiştir.

73. Başvurucunun, Anayasa'nın 40. ve Sözleşme'nin 13. maddelerinde düzenlenen etkili başvuru hakkının ihlal edildiğine yönelik iddialarının, bahsi geçen maddelerdeki ifadeler dikkate alındığında soyut olarak değerlendirilmesi mümkün olmayıp mutlaka Anayasa ve Sözleşme kapsamında yer alan diğer temel hak ve özgürlüklerle bağlantılı olarak ele alınması gerekir. Bir başka ifadeyle etkili başvuru hakkının ihlal edilip edilmediğinin tartışılabilmesi için hangi temel hak ve özgürlüğü konusunda etkili başvuru hakkının kısıtlandığı sorusuna cevap verilmesi gerekmektedir (*Onurhan Solmaz*, § 33).

74. Somut olayda başvurucuların iddiasının özü, tutukluluğun devamına ve tahliye taleplerinin reddine ilişkin verilen kararların gerekçesiz olduğuna ve tahliye edilmemelerine ilişkindir. Başvurucuların bu iddialarının tutukluluk süresinin makul olmadığı çerçevesinde incelenmesi gerekir.

75. Başvurucuların tutukluluk süresinin makul olmadığı, tutukluluk ve tutukluluğa itirazın duruşma yapılmaksızın değerlendirildiği ve tutukluluk hâlinin incelenmesi sırasında SEGBİS huzurunda beyanda bulunmayan şüpheliler için müdafilerin davet edilmediği, başvuruları olmasına rağmen müdafilerin duruşmaya alınmadığı iddiaları açıkça dayanaktan yoksun değildir. Ayrıca başka bir kabul edilemezlik nedeni de bulunmadığından bu şikâyetler bakımından başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

76. Başvurucuların, tutukluluk süresinin makul olmadığına dair şikâyetlerinin Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci, tutukluluğa itiraz incelemesinin duruşmasız gerçekleştirildiği ve tutukluluk incelemesinde müdafiden yararlandırılmadıkları yönündeki şikâyetlerinin Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrası çerçevesinde değerlendirilmesi gerekir.

b. Tutukluluk Süresinin Makul Olmadığı İddiası

77. Başvurucular, kuvvetli suç şüphesi bulunmadığı hâlde gerekçesiz olarak tutukluluğun devamına karar verildiğini, tahliye taleplerinin gerekçesiz olarak reddedildiğini ve adli kontrol uygulaması tedbirinin gerekçe olmaksızın reddedildiğini iddia etmiştir.

78. Bakanlık, daha önceki görüşlerine atfen bu hususta beyanda bulunulmayacağını belirtmiştir.

79. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne katılmadığını belirtmiştir.

80. Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrası şöyledir:

“Tutuklanan kişilerin, makul süre içinde yargılanmayı ve soruşturma veya kovuşturma sırasında serbest bırakılmayı isteme hakları vardır. Serbest bırakılma ilgilinin yargılama süresince duruşmada hazır bulunmasını veya hükmün yerine getirilmesini sağlamak için bir güvenceye bağlanabilir.”

81. Bu hükümle bir ceza soruşturması kapsamında tutuklanan kişilerin, yargılamanın makul sürede bitirilmesini ve soruşturma veya kovuşturma sırasında serbest bırakılmayı isteme hakları güvence altına alınmıştır.

82. Tutukluluk süresinin makul olup olmadığı, her davanın kendi özelliklerine göre değerlendirilmelidir. Anayasanın 38. maddesinde “Suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar, kimse suçlu sayılamaz.” şeklinde ifade edilen masumiyet karinesi, yargılama süresince kişinin hürriyetinin esas, tutukluluğun ise istisna olmasını gerektirmektedir. Masumiyet karinesine rağmen tutukluluğun devamı, ancak kişi hürriyetine nazaran daha ağır bir kamu yararının mevcut olması durumunda haklı görülebilir. Bu nedenle bir davada tutukluluğun makul süreyi aşmamasını gözetmek, öncelikle derece mahkemelerinin görevidir. Bu amaçla belirtilen kamu yararı gereğini etkileyen tüm olayların derece mahkemeleri tarafından değerlendirilmesi ile serbest bırakılma taleplerine ilişkin kararlarda bu olgu ve olayların ortaya konulması gerekir (Murat Narman, B. No: 2012/1137, 2/7/2013, § 61, 62).

83. Tutuklama tedbirine, kişilerin suçluluğu hakkında kuvvetli belirti bulunmasının yanı sıra bu kişilerin kaçmalarını, delilleri yok etmelerini veya değiştirmelerini önlemek maksadıyla başvurulabilir. Başlangıçtaki tutuklama nedenleri belli bir süreye kadar tutmanın devamı için yeterli görülebilirse de bu süre geçtikten sonra uzatmaya ilişkin kararlarda tutuklama nedenlerinin hâlâ devam ettiğinin gerekçeleriyle birlikte gösterilmesi gerekir (Murat Narman, § 63).

84. Diğer taraftan kişi özgürlüğü, adli makamlarla güvenlik görevlilerinin özellikle organize suçlarla etkili bir şekilde mücadelesini aşırı derecede güçleştirmeye neden olabilecek biçimde yorumlanmamalıdır. Nitekim AİHM, Sözleşme'nin 5. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (c) bendinin, Sözleşme'ye taraf devletlerin güvenlik görevlilerinin - bilhassa organize olanlar olmak üzere- suçlulukla etkili olarak mücadelesini aşırı derecede güçleştirmeye sebep olabilecek biçimde uygulanmaması gerektiğini vurgulamaktadır (Hanefi Avci, § 69).

85. Makul sürenin hesaplanmasında sürenin başlangıcı, başvuruçunun daha önce yakalanıp gözüaltına alındığı durumlarda bu tarih, doğrudan tutuklandığı durumlarda ise tutuklama tarihidir. Sürenin sonu ise kural olarak kişinin serbest bırakıldığı tarihtir (Murat Narman, § 66). Hukuka uygun olarak tutuklanan bir kişinin, suç işlediği yönünde kuvvetli belirti ve tutuklama nedenlerinden biri veya birkaçının varlığı devam ettiği sürece ilke olarak belli bir süreye kadar tutukluluk hâlinin makul kabul edilmesi gerekir. Somut olayda başvuruçuların özgürlüğünden mahrum bırakıldıkları 22-23/2/2013 tarihleri ile tahliye kararının verildiği 27/1/2014 ve 21/4/2014 tarihleri arasında tutuklu kaldığı süre 11 ay 4 gün ile 1 yıl 1 ay 28 gündür.

86. Başvuruçular silahlı terör örgütüne üye olma suçundan tutuklanmışlar ve haklarında bu suçtan kamu davası açılmıştır. Başvuruçuların tutukluluğunun devamına ilişkin kararlarda gerekçe olarak; isnat edilen suçla ilgili kuvvetli şüphenin varlığını objektif olarak ortaya koyan delillerin bulunması, isnat edilen suçun kanunda öngörülen ceza miktarına göre kaçma şüphesinin var olması, suçun katalog suçlardan olması ve delillerin karartılması ihtimalinin bulunması gösterilmiştir. Mahkemece kuvvetli suç şüphesi altında bulunan başvuruçular hakkında verilen tutukluluğun devamına ilişkin kararların gerekçeleri, tutukluluğun devamının hukuka uygunluğunu ve tutulmanın meşruluğunu haklı gösterecek

özen ve içeriktir. Tutukluluk süresi dikkate alındığında makul sürenin aşılmadığı ve gösterilen gerekçelerin bu süre bakımından yeterli olduğu kabul edilmelidir. Ayrıca tutukluluk incelemelerinin yapıldığı 13/5/2013, 13/6/2013, 12/7/2013 ve 9/10/2013 tarihlerinde Mahkemece tutuklama tedbiri yerine adli kontrol hükümlerinin uygulanmasının yeterli olmadığına vurgu yapılmıştır.

87. Açıklanan nedenlerle başvurunun bu kısmı bakımından Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrasının *ihlal edilmediğine* karar verilmesi gerekir.

c. Tutukluluğa İtirazın Duruşma Yapılmaksızın Değerlendirildiği İddiası

88. Başvurucular, tahliye taleplerinin ve bunun reddine ilişkin yaptıkları itiraz incelemeleri ile tutukluluk incelemelerinin duruşmasız yapıldığını ileri sürmüşlerdir.

89. Bakanlık görüş yazısında, başvurucular hakkında soruşturma aşamasında tutukluluk incelemesi yapan İstanbul 2 No.lu Hâkimliğinin 12/8/2013 tarihli kararında belirtilen hususların dikkate alınması gerektiği ifade edilmiştir.

90. Başvurucu, Bakanlığın görüşlerine katılmadığını belirtmiştir.

91. Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrası şöyledir:

“Her ne sebeple olursa olsun, hürriyeti kısıtlanan kişi, kısa sürede durumu hakkında karar verilmesini ve bu kısıtlamanın kanuna aykırılığı halinde hemen serbest bırakılmasını sağlamak amacıyla yetkili bir yargı merciine başvurma hakkına sahiptir.”

92. Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrası, yakalama veya tutuklama yoluyla özgürlüğünden yoksun bırakılan kişiye, özgürlüğünden yoksun bırakılmasının yasaya uygunluğunun özünü oluşturan usule ve esasa ilişkin koşullar ile ilgili olarak yetkili bir yargı merciine başvurma hakkı tanımaktadır. Hürriyeti kısıtlanan kişinin şikâyetleri ile ilgili olarak yetkili yargı merciince yapılacak değerlendirmenin, adli nitelik taşıması ve özgürlükten mahrum bırakılan kişilerin itirazları bakımından uygun olan teminatları sağlaması gerekir. Ayrıca tutukluluğun yasaya aykırı olup olmadığının hâkim önünde düzenlenen duruşmalarda etkili olarak incelenmesini talep etme ve tutukluluk hâlinin gerekli olup olmadığının yetkililer tarafından hızlı bir şekilde tespit edilmesini isteme hakkını da teminat altına almaktadır (*Firas Aslan ve Hebat Aslan*, B. No: 2012/1158, 21/11/2013, §§ 64-66).

93. Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrası uyarınca tutukluluğun devamına ilişkin olarak mahkemelerce verilen kararlara yapılan her itirazda başvurunun dinlenilmesi gerekli olmamakla beraber tutuklu kişinin makul aralıklarla dinlenilmeyi talep etme hakkı vardır. Tutukluluğunun gözden geçirilmesi esnasında yapılan incelemede “çelişmeli yargı” ve “silahların eşitliği” ilkelerine riayet edilmesi gerekir (*Firas Aslan ve Hebat Aslan*, § 68).

94. 5271 sayılı Kanun'un 108. maddesinin (3) numaralı fıkrasına göre hâkim veya mahkeme, tutuklu bulunan sanığın tutukluluk hâlinin devamının gerekip gerekmeyeceğini her oturumda veya koşullar gerektirdiğinde oturumlar arasında şüpheli veya müdafii dinlenilmek suretiyle (1) numaralı fıkrasına göre ise soruşturma evresinde en geç otuz günlük zaman dilimleri içerisinde incelemek zorundadır.

95. 5271 sayılı Kanun'un 104. maddesinin (1) numaralı fıkrasına göre şüpheli veya sanık soruşturma ve kovuşturma evrelerinin her aşamasında herhangi bir süre beklemeksizin salıverilmesini talep edebilir. Aynı Kanun'un 267. maddesine göre ise resen ya da talep üzerine tutukluluk hakkında verilmiş tüm kararlar mahkeme önünde itiraza konu olabilirler.

96. Somut olayda SEGBİS vasıtasıyla gerçekleştirilen tutukluluk incelemesinden sonra yapılan tahliye talebinin değerlendirilmesi ve bu karara yapılan itiraz incelemesi sırasında duruşma yapılmamıştır. Başvurucunun ve Cumhuriyet savcısının tutukluluk hâlinin hukuka aykırı olup olmadığına ilişkin sözlü açıklama yapmak üzere Mahkemeye çağrılmadığı ve dinlenmediği incelemede silahların eşitliği ilkesinin ihlal edildiğinden bahsedilemez (*Firas Aslan ve Hebat Aslan*, § 71).

97. Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrasında öngörülen kural dikkate alındığında hürriyeti kısıtlanan kişinin durumu hakkında kısa sürede karar verilmesi esası dâhil olmak üzere tutukluluk kararına karşı yapılan her itirazda duruşma yapılması, ceza yargılaması sistemini işlemez hâle getirecektir. Bu nedenle Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrasında yer alan yargılama usulüne ilişkin yükümlülükler, duruşma yapmayı gerektirecek özel bir durum olmadığı sürece tutukluluğa karşı yapılacak itirazlar için her durumda duruşma yapılmasını gerektirmez (*Firas Aslan ve Hebat Aslan*, § 73).

98. Başvurucular, ayrıca tutukluluk incelemesini yapan hâkim huzuruna çıkarılmadıklarından şikâyet etmektedir. Başvurucuların tutukluluk incelemeleri SEGBİS vasıtasıyla yapılmıştır.

99. SEGBİS, Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sisteminde (UYAP) ses ve görüntünün aynı anda elektronik ortamda iletildiği, kaydedildiği ve saklandığı ses ve görüntü bilişim sistemidir. SEGBİS ile ilgili olarak mevzuatta gerekli düzenlemeler yapılmış ve Ceza Muhakemesinde Ses ve Görüntü Bilişim Sisteminin Kullanılması Hakkında Yönetmelik, 20/9/2011 tarihli ve 28060 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Böylece sistemin nasıl işleyeceği açıklığa kavuşturulmuştur. Bu çerçevede hangi durumlarda bu sistemin uygulanabileceği, hangi merciin bu kararı verme yetkisine sahip olduğu ve ses-görüntü bağlantısının kurulması için gerekli teknik düzenleme hususları yönetmelikte açıklanmıştır.

100. SEGBİS ile ifade alma ve sorgu işlemleri ile duruşmaların video kaydına alınması, Cumhuriyet başsavcılığı veya mahkemenin yargı çevresi dışında bulunan veya mahkemede hazır bulunamayan kişilerin (şüpheli, sanık, tanık, şikâyetçi, katılan vs.) video konferans yoluyla dinlenilmesi ve ifadelerinin kayda alınması imkânını sağlamıştır. Ses ve görüntü kaydı sonrası yazılı tutanağa dönüştürülen kayıtların ilgililere verilebileceği, talep veya itiraz hâlinde ise ses ve görüntü kayıtlarının, soruşturma ve kovuşturma makamı gözetiminde ilgisine izletilebileceği öngörülmüştür.

101. SEGBİS ile cezaevinde veya yargılama makamı yargı çevresi dışında bulunan kişilerin bir an önce hâkim önüne çıkarılması ve haklarında makul sürede karar verilebilmesi olanağı sağlanmıştır. Bu sistemin kişi haklarının ihlalinin önlenmesi yanında güvenlik bakımından da faydaları bulunmaktadır. Bu çerçevede, cezaevi aracı ile esas mahkemeye nakillerde kaza, terör gibi nedenlerle meydana gelebilecek zararlar da önlenmiş olacaktır.

102. AİHM, ceza yargılaması duruşmalarına video konferans yöntemiyle katılımın sağlanmasında savunmanın diğer taraflara nazaran ciddi bir şekilde dezavantajlı bir konuma düşürülmediği durumlarda, sanığın mahkemede hazır bulunma şartının gerçekleşmiş sayılacağını belirtmiştir (*Marcello Viola /İtalya*, B. No: 45106/04, 5/1/2007, § 76).

103. 5271 sayılı Kanun'un 147. maddesinin birinci fıkrasının (h) bendinde, mahkemede bulunma imkânı olmayan sanığın, aynı anda görüntülü ve sesli iletişim tekniğinin kullanılması suretiyle ifade alma ve sorgu işleminin yapılabileceği belirtilmiştir. Böylece SEGBİS'in kullanılması ile sorgu yapılma olanağının bulunması hâlinde bu yolla sanığın sorgusunun yapılması hususu emredici hükme bağlanmıştır. Bu sistem ile ifadesi alınanların duruşma salonundakileri görebilme ve söylenenleri duyabilme imkânı bulunduğu

gibi diğerk tarafın da aynı imkâna sahip olarak sorgu, ifade alma ve beyanda bulunma gibi yargısal işlemleri karşılıklı olarak gerçekleştirilebilme imkânı vardır. Başka bir ifadeyle SEGBİS vasıtasıyla yargılamada yüz yüzelik ilkesi sağlanmış olmaktadır.

104. Somut olayda başvuruçuların, İstanbul 3 No.lu Hâkimliğinin 13/5/2013 tarihinde SEGBİS vasıtasıyla savunmaları alındıktan sonra tutukluluklarının devamına karar verilmiştir. Başvuruçuların 13/6/2013, 12/7/2013 ve 12/8/2013 tarihlerindeki tutukluluk incelemeleri de SEGBİS yöntemi ile yapılmıştır. Başvuruçular, İstanbul 1 No.lu Hâkimliğinin 13/6/2013 tarihli tutukluluk incelemesinde de tutukluluk hâlleri ile ilgili itirazlarını dile getirme ve Mahkeme önünde sözlü savunma yapma fırsatı bulmuşlardır. Başvuruçular 25/4/2013 tarihinde İstanbul 2 No.lu Hâkimliğine tahliye talebi için başvuruda bulunmuştur. Anılan Mahkemece bu talep 3/5/2013 tarihinde dosya üzerinden inceleme yapılarak reddedilmiştir. Başvuruçuların, İstanbul 3 No.lu Hâkimliğine yaptıkları itiraz ise 29/5/2013 tarihinde yine Mahkemece dosya üzerinden/duruşma yapılmaksızın kesin olarak reddedilmiştir. Dolayısıyla bu süreler dikkate alındığında başvuruçuların tutuklulukla ilgili itirazının incelenmesinin, tutuklunun makul aralıklarla dinlenilmesi yönündeki kuralı ihlal etmediği sonucuna varılmıştır.

105. Açıklanan nedenlerle başvurunun bu kısmı bakımından Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrasının ihlal edilmediğine karar verilmesi gerekir.

d. Tutukluluk İncelemesinde Müdafiden Yararlandırılmadıkları İddiası

106. Başvuruçular, tutukluluk hâlinin incelenmesi sırasında SEGBİS huzurunda yer almayan şüpheliler için müdafilerin davet edilmediğini, başvuruları olmasına rağmen müdafilerin duruşmaya alınmadıklarını iddia etmiştir.

107. Bakanlık görüş yazısında, başvuruçular hakkında soruşturma aşamasında tutukluluk incelemesi yapan İstanbul 2 No.lu Hâkimliğinin 12/8/2013 tarihli kararında belirtilen hususların dikkate alınması gerektiği ifade edilmiştir.

108. Başvuruçucu, Bakanlığın görüşlerine katılmadığını belirtmiştir.

109. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

“Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir.”

110. Sözleşme'nin 6. maddesinin üçüncü fıkrasının (c) bendi şöyledir:

“(3) Bir suç ile itham edilen herkes aşağıdaki asgari haklara sahiptir:

...

c) Kendisini bizzat savunmak veya seçeceği bir müdafinin yardımından yararlanmak; eğer avukat tutmak için gerekli maddi olanaklardan yoksun ise ve adaletin yerine gelmesi için gerekli görüldüğünde, resen atanacak bir avukatın yardımından ücretsiz olarak yararlanabilmek;

...”

111. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında herkesin meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahip olduğu belirtilmiştir.

112. Sözleşme'nin anılan maddesi herhangi bir istisna gözetmeksizin suç isnadı altında bulunan herkesi kapsamaktadır ve ceza yargılamasının her aşamasında uygulanmaktadır. Dolayısıyla soruşturma aşamasında yapılan işlemler bakımından da bu hak güvence altına alınmıştır. Bu kapsamda AİHM, Sözleşme'nin 6. maddesinin üçüncü fıkrasının (c) bendinin etkinliğinden söz edilebilmesi için yargılama öncesi işlemler bakımından da söz konusu düzenlemenin uygulama alanı bulmasının zorunlu olduğunu belirtmiştir (*Imbrioscia/İsviçre*, B. No: 13972/88, 24/11/1993, § 33).

113. Diğer taraftan AİHM, müdafii ile temsil hakkının sınırsız olmadığını (*Can/Avusturya*, B.No: 9300/81, 30/9/1985, § 57), geçerli bir nedene dayanılıyorsa davanın açılmasından önceki aşamada avukata erişimin kısıtlanmasının mümkün olabileceğini (*John Murray/Birleşik Krallık*, B. No: 18731/91, 8/2/1996, § 63), önemli olanın yargılamaya bir bütün hâlinde bakıldığında soruşturma aşamasında bu hükme aykırılığın, ciddi bir şekilde adil yargılanma hakkına engel olması durumunda hak ihlalinin ortaya çıkabileceğini belirtmiştir (*Imbrioscia/İsviçre*, § 36).

114. Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrası, tutukluluğun yasaya aykırı olup olmadığını hâkim önünde düzenlenen duruşmalarda etkili olarak incelenmesini talep etme ve tutukluluk hâlinin gerekli olup olmadığının yetkililer tarafından hızlı bir şekilde tespit edilmesini isteme hakkını teminat altına almaktadır (bkz. §§ 90, 91).

115. Başvuru konusu olayda silahlı terör örgütüne üye olma suçundan yürütülen soruşturma kapsamında tutuklanan başvuru sahiplerinin 5271 sayılı Kanun'un 108. maddesinin (1) numaralı fıkrası gereğince tutukluluğun gözden geçirilmesi için cezaevinde bulunmaları nedeniyle İstanbul 1 No.lu Hâkimliğince 12/7/2013 tarihinde SEGBİS vasıtasıyla savunmaları alınmıştır. Savunma sırasında bir kısım başvuru sahipleri hazır olan müdafileri huzurunda beyanda bulunmak istemişler, bir kısım başvuru sahipleri ise müdafilerin de tutukluluk incelemesi esnasında hazır bulunmasının sağlanmasını talep etmişlerdir. Ancak bu talepleri Mahkeme tarafından reddedilmiştir (bkz. §§ 21, 22).

116. 11/4/2013 tarihli ve 6459 sayılı Kanun'un 16. maddesi ile 5271 sayılı Kanun'un 108. maddesinin birinci fıkrasının sonuna eklenen "*şüpheli veya müdafii dinlenilmek suretiyle*" ibaresiyle soruşturma aşamasında tutukluluk incelemesinin huzurda yani duruşma açılmak suretiyle yapılması öngörülmüştür. Bu düzenlemeyle şüpheli veya müdafiiinden en azından birinin huzurda veya şüphelinin bulunduğu tutukeviden tutukluluk tedbiri ile ilgili savunmasının alınması yeterli görülmüştür. Ancak bu hükümlerle şüpheliyle birlikte müdafiiin de duruşmada savunma sırasında hazır bulunma hakkının engellenmesi söz konusu değildir. Diğer bir deyişle Kanun'da yer alan "*veya*" ibaresi, talep hâlinde şüpheliyle müdafiiin birlikte savunma yapma imkânını ortadan kaldırmayacaktır.

117. Tutukluluk gibi kişi hürriyeti ve güvenliğini kısıtlayan bir tedbir kararının verilmesi ve tedbirin devam edip etmeyeceğine ilişkin tüm duruşmalı incelemelerde, şüphelinin haklarının korunması bakımından bir müdafiiin yardımından faydalanması, savunmanın güçlendirilmesi açısından önemli bir unsurdur. Başka bir ifadeyle yasal olarak müdafii yardımının sağlanmasının zorunlu olmadığı durumlarda bu hakkın kullanımının engellenmemesi, kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkının etkili bir şekilde gerçekleştirilmesinin güvencesini teşkil eder. Şüpheli müdafiiinin, tutuklunun tahliye talebine dair savunmasını, şüpheliden daha iyi ve etkili bir şekilde yapabilme bilgi ve yeteneğine sahip olduğu açıktır.

118. Bu belirlemeler doğrultusunda, tutukluluk incelemesinin şüpheli veya müdafiiin huzurda birlikte dinlenilmek suretiyle yapılması zorunlu olmasa dahi talep hâlinde müdafiiin şüpheliyle birlikte tutukluluk incelemesi sırasında, savunma ve itirazlarını sunmasının engellenmemesi gerekir.

119. Başvuru formu ve ekli belgelerden başvuruların, 12/7/2013 tarihinde gerçekleşen tutukluluk incelemesinde müdafileri ile birlikte beyanda bulunmaya yönelik taleplerinin reddi kararı, başvuruların tutukluluklarıyla ilgili etkili bir şekilde savunma yapma haklarının ihlali sonucunu doğurmuştur.

120. Açıklanan nedenlerle başvuruların, tutukluluk incelemelerinde müdafî yardımından yararlandırılmamış olması nedeniyle Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrasının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

121. Başvurucular, özgürlük ve güvenlik hakkının ihlal edildiğine ve yargılama giderlerinin ödenmesine hükmedilmesini talep etmiştir.

122. 6216 sayılı Kanun'un "Kararlar" kenar başlıklı 50. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

"Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvurucu lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir."

123. İhlal iddiasına konu olan tutukluluk incelemesinde müdafî yardımından yararlandırılmama işlemine karşı yeniden yargılama kararı verilmesinde hukuki yarar görülmemiş, başvuruların tazminat talebinin bulunmaması nedeniyle de ihlalin tespiti ile yetinilerek bu hususta herhangi bir karar verilmemiştir.

124. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 198,35 TL harcın başvuruculara ayrı ayrı ödenmesine ve 1.500 TL vekâlet ücretinin ise başvuruculara müştereken ödenmesine karar verilmesi gerekir.

125. Başvuruya konu uygulamada ihlal kararı verilmiş olduğundan kararın bir örneğinin Bakanlığa gönderilmesine karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Kuvvetli suç şüphesi bulunmadığı hâlde tutuklama kararı verildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması*,

2. Soruşturma dosyasına erişim imkânından yoksun bırakılmaya ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedenleriyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

3. Tutukluluk incelemesinin ve tutukluluğa itirazın duruşma yapılmaksızın değerlendirildiğine ve tutukluluk süresinin makul olmadığına ilişkin iddiaların KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

4. Tutukluluk incelemesinde müdafiden yararlandırılmamaya ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. 1. Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci ve sekizinci fıkralarının İHLAL EDİLMEDİĞİNE,

2. Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrasının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. 198,35 TL harçtan oluşan yargılama giderinin başvuruculara ayrı ayrı ödenmesine ve 1.500 TL vekâlet ücretinin başvuruculara müştereken ÖDENMESİNE,

D. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvurucunun Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal faiz uygulanmasına,

E. Kararın bir örneğinin 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (3) numaralı fıkrası uyarınca Adalet Bakanlığına gönderilmesine

18/11/2015 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Burhan ÜSTÜN

Üye
Serruh KALELİ

Üye
Nuri NECİPOĞLU

Üye
Hasan Tahsin GÖKCAN

Üye
Rıdvan GÜLEÇ